

Dzieje wsi Bugaj

Autor: Halina Karaś

Bugaj — w dokumentach Bugay; nazwa oznacza miejsce położone nad wodą, nazwa od cech gruntu lub okolicy, przeważnie nazywają się tak drobniejsze osady. Pochodzi od psł. *bug- 'zakręt, zakole rzeki', pol. gwarowe bugaj 'las liściaty'. Bugaj stał się samodzielną wsią stosunkowo późno. Wydzielony został z Rożnowic (wówczas Rozembarku) w drugiej połowie XIX wieku. W Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego nie ma osobnego hasła dotyczącego tej wioski, ale Bugaj jest wspomniany jako wieś wchodząca w skład parafii rozembarskiej. Dzieje Bugaja rozpoczynają się zatem wraz z dziejami Rozembarku, dziś Rożnowic. Rozembark pochodzi z czasów średniowiecznej kolonizacji na prawie niemieckim (pierwsza wzmianka o nim z 1354 r. — z przywileju Kazimierza Wielkiego). Parafia rozembarska była dobrze wyposażona; np. wiadomo, że w 1595 r. była tu szkoła parafialna. Jej dzieje były związane ściśle z historią Biecza, gdyż probostwo w Rozembarku było przyznawane kaznodziei bieckiemu, stąd proboszczami byli często ludzie wybitni, wykształceni. Pod koniec XIX wieku w Rozembarku było 221 domów i 1207 mieszkańców (1192 wyznania rzymskokatolickiego, 15 żydów) i istniała w nim szkoła ludowa. Była to więc bardzo ludna wieś jak na owe czasy. Źródła: Władysław Pachowicz, Rożnowice. Szkice z dziejów parafii, Rzepiennik Suchy 2002. Tadeusz Ślowski, Biecz i okolice, Warszawa 1959. Nazwy miejscowe Polski. Historia. Pochodzenie. Zmiany, pod red. K. Rymuta, t. I, Kraków 1996, s. 443. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, Warszawa, t. IX, s. 833. Fotografie: Halina Karaś.